

Ai t^h thú v^à y ? ai c^ó n xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 04:54

G^on đây công an và tuyên giáo Hàn^oi bày ra trò các nhà dân ch^o b^o b^ot vào tù l^à n l^à t xu^ut hi^ện trên vô tuy^ên truy^un hình và trên báo c^áa nhà n^oc, v^ài nh^à ng l^ài thú t^hi theo nh^à ý mu^on c^áa h^à là : đã ho^àt đ^ong ch^ong phá nhà n^oc, âm m^uu l^àt đ^o ch^o đ^o hi^ện hành, vi ph^ám pháp lu^ut, do non n^ot, đ^oi đ^ot, b^o l^oi kéo, nay h^ài c^ói, xin đ^oc khoan h^àng và ân xá đ^o tr^ở thành công dân t^hi(!), ng^o i l^àng thi^ện(!). H^à đ^ou đ^oc nh^à máy, nói nh^à v^àt !

Đây là trò h^à r^ot cũ, đã đ^oc thi th^o quá nhi^êu, b^o th^ot b^oi n^ong n^o, nh^àng trong b^o t^hc h^à v^àn c^ó đ^oa ra dùng, vì nhân dân ta v^àn còn có ng^o i l^àm l^àn.

H^à h^àc ^ở đâu ? Công an c^óng s^àn, tuyên giáo c^óng s^àn h^àc t^h ngu^on phát xít Hitle, v^ài nh^à ng m^uu thâm c^áa G^oben, tuyên truy^un l^àp đi l^àp l^ài mãi gây v^àt h^àn sâu trong não, đ^ou gi^o đ^oi nh^àt r^oi cũng thành y nh^à th^ot.

H^à h^àc ch^o y^u là ^ở đâu nh^àng th^o thu^ut ma giáo ^ởy? Ngay t^h năm 1950, t^hng đoàn cán b^o công an và tuyên giáo nô n^oc sang Nga sang Tàu, theo dõi các tr^òi c^ói t^ho, các l^àp ch^onh hu^on, các cu^uc đ^ou t^h "ph^on cách m^ong", th^o hu^on trong các tr^òng, l^àp cao c^óp, trung c^óp, ti^up thu t^hn g^oc nh^àng lý lu^un c^áa các t^h s^à B^éria và Khang Sinh trong cái ngh^à đàn áp và kh^ong b^o nhân dân, v^ài nh^àng kho kinh nghi^ệm đ^oc t^hng k^ot chuyên sâu và còn cho th^oc hành th^o nghi^ệm.

Cái ngh^à an ninh và tuyên giáo c^óng s^àn chính hi^ệu có th^o t^hng k^ot trong các th^o thu^ut : - đánh vào cu^uc s^àng. T^h đ^on gi^on. Không cho u^ong n^oc, không cho ăn, không cho n^om (đ^ong su^ut ngày), không cho đi l^ài (phòng quá ch^ot), không cho ánh sáng, ho^àc quá nhi^êu ánh sáng (đèn pha c^óc m^onh chi^u vào gáy) ...

- tùy t^hng tính cách cá nhân đ^oi t^hng mà l^àp ph^ong án t^hn công : yêu v^à con mong tin v^à con (phao tin nh^àm, v^à ngo^oi tình, con h^à h^àng, b^o m^o m^on n^ong ...) đ^o gây lo nghĩ, hoang mang; tu^u s^à thích cá nhân, ^ởa thu^uc lá g^oi (Cotab hay Philip Morris hay thu^uc l^ào) ; r^ou g^oi (Cognac hay bia, hay r^ou đ^o) đ^o mua chu^uc, "khuy^un khích" khi c^ón;

Ai thú tội ? ai cần xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 04:54

- tuồng tính tình mà đánh vào chỗ yếu - như là xu nịnh, là danh vọng, là hạnh phúc, tiền bạc, so sánh ngông cuồng này với những khác, khi dễ những suy tính, kèn cựa nhún nhen ...

- giảng bày, như trong chuyện huân cán bộ cao cấp, họ đưa ra vài anh dũng cưỡi ngựa rồi đưa lên báo cáo điển hình (kể là lu bù : con đưa cha chết, ăn chết trác táng tởn, tàn ác với người dân, là thầy phạm tội, dâm ô hồ hóa, kèn cựa đưa vợ, con ăn báo mộng, mới thì đâu có tình tiết gì gần như trong tiểu thuyết, trong phim ảnh, hay như bọn nhún thì với cha chết; cuối cùng bao giờ cũng khóc, khóc nước lên, rồi họ trình bày cùng sự tởn; và kết luận : tôi là đồ rác rưởi trong xã hội, đồ sâu bọ, đồ bỏ đi, đồ ăn hối, đồ phạm tội, đáng tội chết, may như có đảng giang tay ra cứu, tôi mới sống được và tôi nguyện làm công chuộc tội);

- cho đi tàu bay giặc : đồ tác động đến mọi người, ban cho đồ chuyện huân, rồi tổ chức ca ngợi, biếu đồ, tặng báo như điển hình trên là : rồi tổ chức rồi thì, giặc mới trong phạm vi, thành phố rồi thì chi viện thì, thì người quy định như trong cuộc đời, rồi ca ngợi là "Chân Anh hùng" - anh hùng chân chính, không phải người anh hùng (!), "Chân Quân tử", thì mới là đảng viên CS chân chính, tin tưởng vĩ đại (!), tin tưởng các lãnh tụ Mác, Lênin, Staline, Mao, Hồ ... Thì rồi họ đồ cớ thì "nh Bức", đồ cớ "Bức" gọi là ban khen, đồ cớ vòng hoa, đồ cớ mới lên người ghi danh rồi !

Thì là cuộc họp họp lên đảng tập thể, thì "vợ người cộng đồng", cuộc họp công về "phạm tội", rồi đồ tởn rồi về "thành phố". Không có cũng cần nghĩ ra, thì người thì người ra, sáng tỏ ra thì gì gần như, thì người là thì về "hồ hóa": tán phạm tội này, sự vụ cô, rồi gái nông thôn ra bãi dâu, bên đường rồi; có khi còn ly kỳ hóa phạm ra ý đồ như đưa hàng đồ, bộ ngũ đồ vào đồ họ, nói xấu lãnh đạo và lãnh tụ ...

Tôi còn nhớ hồi 1953-54, trong quân khu V gọi là quân khu IV ở Vinh viên thì là phó quân khu cấp tỉnh; ông ta là trí thức, trong chuyện huân, trót thì đem người cớ cớ ra thành phố, thì khai có "ý tưởng"(!) đem một số quân vào vùng đồ đồ hàng. Chuyện huân xong, ông ta báo an ninh và báo về đồ tra hỏi, tra thì không hình, không khai nói vì chuyện thì ra không hề có, thì là cớ thì mà người tù không án, chết rồi trong một số chuyện nào không ai hay ! Chuyện có thì 100%.

Cái trò hề thú tội và xin ân xá mới đây với là chung một nguỵ n trăm nghìn trò hề đã diễn ra, thì an ninh và tuyên giáo cũng sẵn, chỉ khác là khi đảng CS đã suy tàn, hết linh thiêng, thì gác gác, rồi nguỵ, thì "thuật toán" đến các "thần linh" và lãnh tụ thì mới hiểu thuật của họ. Là ra phải xếp những trò hề vào chỗ kín.

Ai t^h thú v^à y ? ai c^ó n xin ân xá ?

Tác Giả: Bùi Tín

Thứ Năm, 27 Tháng 8 Năm 2009 04:54

Th^ài bu^ổi v^{ăn} minh hi^ện t^hi, khi minh b^ắch công khai tr^ở thành n^ềp s^ống c^ả m^{ột} i công dân l^àng thi^h n và chính quy^ền l^àng thi^h n, cu^ốc t^h thú và xin khoan h^{àng} ch^ỉ có giá tr^ị khi các đ^ồng s^ố đ^ồc hoàn toàn t^ự do và t^ự ch^{ọn} - không có b^ắt c^ứ m^{ột} t^h ép nào - tuyên b^ố công khai tr^ở c^ứ đ^ể i bi^{ểu} u chính quy^ền, tr^ở c^ứ đ^ể i bi^{ểu} u gia đình, b^{ên} bè, tr^ở c^ứ các nhà báo (báo nói, báo vi^ệt, báo ^đnh ...) trong và ngoài n^{ướ}c. Ch^ỉ khi ^đy m^{ột} i l^à i t^h thú và xin khoan h^{àng} ng n^{ếu} u có m^{ột} i có giá tr^ị hoàn toàn.

Vi^ệc x^ả án cũng v^ày. Nh^ưt thi^ht ph^ổi công khai, minh b^ắch, có đ^ể i bi^{ểu} u nhân dân, gia đình, các nhà báo trong và ngoài n^{ướ}c, có lu^ut s^ố bi^{ểu} n h^{àng}, cho các đ^ồng s^ố phát bi^{ểu} u h^{àng} t^h ý ki^{ến} n, nh^ư ^đ m^{ột} i phiên toà bình th^{ườ}ng ^đ m^{ột} i n^{ướ}c dân ch^ủ. Hãy ch^ỉ xem. H^{àng} chúa s^ố ánh sáng c^ả a công khai, s^ố th^{ườ}t.

Các cu^ốc t^h thú và xin ân xá ti^{ên} ch^ỉ r^{ất} đ^ể đáng và l^à c l^{òng} v^à a qua xin tr^ở l^à i đ^ể cho vào kho tàng t^hi ác c^ả a ch^ỉ nghĩa CS hi^ện th^{ực} đang b^ắc c^ả loài ng^{ườ}i v^{ăn} minh lên án.

Nó ch^ỉ có ý nghĩa duy nh^{ất} là s^ố t^h thú trên th^{ực} t^h c^ả m^{ột} t chính quy^ền c^ảng s^ố n toàn tr^ở l^à c l^{òng} đã "quá đắt", đã thu^ốc v^à dĩ v^{ãng} c^ả a loài ng^{ườ}i, nh^ưng v^àn còn c^ả t^h n t^hi nh^ư m^{ột} t thách th^{ực} l^ào x^ả c v^à i l^àng tri và l^à ph^ổi.

L^à ra chính quy^ền toàn tr^ở t^h h^{àng} i ph^ổi t^h l^à i ăn n^{ăn} h^{àng} i c^ả i r^{ất} i xin ân xá v^à i nhân dân, v^à i l^à ch s^ố, v^à i ti^{ên} n nhân, v^à i các nhà dân ch^ủ ... v^à vô vàn đau kh^ổ, m^{ột} t mát, b^ắt công h^{àng} đã gây ra ! Ch^ỉ có v^ày m^{ột} i là công b^ống, là đúng đ^ển, là t^hi i c^ả n thi^ht và c^ảp bách!

Bùi Tín Paris 24-8-2009